

Szonáta Markó Béla Aggteleki dalnokversenyére

1.

Hús év, már hús
éve lesz, emlékszel-e,
barátom, még? Épp
június volt – Jósvalfő,
s kővé vált ősi
jóspapok közé, a föld
jonhába együtt
ereszkedtünk alá, még
ifjú költőkül,
s a tárnák halhatatlan
títкаи közt, lent,
izzadó szialagtitok
s dermedt gejzirként
föltörő szialagmitok
útvesztőiben
megfogadtuk: rendhagyó
dalnokversenyre
hívjuk egymást, ha fényre
följutunk a föld
alól mi még – szonettben,
időmértékben,
antikos vagy bármilyen
más formában majd
szóba zárjuk ezt a zord
csodát, a néma
Mundus Subterraneus
cseppkővilágát,
lelkek barlangrendszerét,
a víznyelő, vad
Acheront, a Styx rideg
szomját, felejtés
rejtező patakjait,
vakon kanyargó,
láthatatlan partokat,
lakatlan tornyok,
kormos kristálytemplomok,
kolosszusok dőlt
termeit, óriások
sziklacsarnokát,
s minden színét az árnyak
boltozatának,
hol képzelet lebegtet
oszloprendeket,
Palmyra és Libanon
omladékait
hatvanhétezer év tűnt
pillanatában –
hús év, már hús év
tán, emlékszel-e,
barátom? Én azóta
sem tudtam semmit
írni a mélységekről –
csak álmaimban
érezem: lent maradtam én,
a föld méhében,

más világok kezdetén,
megszületetlen –
barlangok szája rág, holt
bálványok foga őröl.

2.

Szájüreg éjén
csontház, mészkőfogsorok –
istenek éhe,
tűzhelyek fölött szószerk
fonákja izzik –
ősnyelvek meanderén
triázi törmelék zúg.

3.

Hús éve már, hús
éve múlt – alászálltunk
kőrengetegbe,
még emlékszel-e? Tenger
húzódott vissza,
hőkölt megint magából
önmagába – rég
kihátrált, már csak megtört
teremtményeit
őrzik az ősnymatok –
algák, medúzák,
szépiák, csigák mind csak
volt élőlények,
véletlen betűk, jelek –
csupasz kövek hűlt
bőrén jól olvashatók –
szavak rőt húsa
szétragyog, mint megfagyott
vízesés – leront
sötét robajjal a lét
alagútjain,
sárkányfejek torkán át,
krokodilszajak
korridorjain zúdul
mély hullámkagylók
érdes semmijébe... Tört
cserépedények,
tigriskarmok, csontvázak
feküsznek arccal
föld felé, s a föld fölött
sem tudható, mi
tombol épp – új fénykorszak,
újabb őstörténetek?

Kategoria: vers, próza

Denumire autor: Kovács András Ferenc

Látó Szépirodalmi Folyóirat